

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 22. maj 2007
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-730-0482
Dok.: AHN40344

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb (B 111), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. april 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 af 30. april 2007 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb (B 111):

”Kan ministeren bekræfte, at der på trods af, at strafferammen for henholdsvis voldtægt og seksuelle overgreb mod børn er den samme, tilsyneladende er markant forskel på gennemsnitslængden af de straffe, der idømmes for disse forbrydelser (se f.eks. Horsens Folkeblad den 24. januar 2007)? I bekræftende fald bedes ministeren oplyse den gennemsnitlige strafflængde for henholdsvis voldtægt og seksuelle overgreb mod børn.”

Svar:

1. Til belysning af spørgsmålet om gennemsnitsstraffen for henholdsvis voldtægt og seksuelle overgreb mod børn er Justitsministeriet umiddelbart i besiddelse af tal for perioden 2001-2005.

Tabel 1 oplyser om antallet af ubetingede domme og de gennemsnitlige strafflængder for henholdsvis voldtægt (straffelovens § 216) og samleje med barn (straffelovens § 222, stk. 1 og 2). Alle oplysningerne stammer fra Danmarks Statistik.

Som det blev oplyst i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 119 af 13. december 2006 fra Folketingets Retsudvalg, omfatter kategorien ”§ 216” – ud over voldtægt – sager vedrørende anden kønslig omgængelse ved vold (§ 224, jf. § 216) samt sager vedrørende homoseksuel voldtægt (§ 225, jf. § 216). Både § 222, stk. 1, og § 222, stk. 2, omfatter ligeledes sager, der angår anden kønslig omgængelse med barn (§ 224, jf. § 222, stk. 1, eller stk. 2) og sager om homoseksuel kønslig omgængelse med barn under henholdsvis 15 og 12 år (§ 225).

Tabel 1. Antal ubetingede domme og den gennemsnitlige længde af de ubetingede fængselsstraffe fordelt efter kriminalitetens art og år.

	2001		2002		2003		2004		2005	
	Antal ubetingede domme	Straflængde (i mdr.)	Antal ubetingede domme	Straflængde (i mdr.)	Antal ubetingede domme	Straflængde (i mdr.)	Antal ubetingede domme	Straflængde (i mdr.)	Antal ubetingede domme	Straflængde (i mdr.)
§ 216	59	14,9	59	16,8	59	20,8	47	24,3	46	20,8
§ 222, stk. 1	26	15,0	14	13,6	18	21,7	15	17,6	47	9,3
§ 222, stk. 2	22	17,7	31	21,0	25	17,1	29	17,4	31	16,1

Det ses af tabel 1, at den gennemsnitlige strafflængde for voldtægt er vokset fra knap 15 måneder i 2001 til godt 24 måneder i 2004, mens strafflængden i 2005 i gennemsnit var på næsten 21 måneder svarende til den gennemsnitlige strafflængde i 2003.

Strafflængderne for § 222, stk. 1, varierer ganske betydeligt, idet gennemsnittet i 2001 var på 15 måneder, mens det i 2003 var på knap 22 måneder og i 2004 på knap 18 måneder. I 2005 var den gennemsnitlige strafflængde derimod kun på godt 9 måneder.

For så vidt angår strafflængderne for overtrædelse af § 222, stk. 2, viser tabel 1 et nogenlunde ensartet niveau i årene 2001-2005, dog er den gennemsnitlige strafflængde lidt højere i 2002 end i de øvrige år.

Generelt er der for de omtalte forbrydelseskategorier tale om forholdsvis få sager årligt, hvorfor variationer i sagssammensætningen, sagernes karakter og grovhed vil influere betydeligt på de beregnede gennemsnitlige strafflængder. De bagvedliggende tal (som ikke fremgår af ovennævnte tabel) tyder på, at en variation i sagernes karakter og grovhed især har betydning for fluktuationerne i den gennemsnitlige strafflængde for seksualforbrydelser mod børn under 15 år. Således varierer den gennemsnitlige strafflængde for heteroseksuelt samleje med barn under 15 år (§ 222, stk. 1) ganske stærkt: Fra omkring 10 måneder i 2001 og 2005 til knap 40 måneder i 2003.

2. Som det fremgår, er det vanskeligt at udlede præcise konklusioner af de udregnede gennemsnit af strafflængderne for henholdsvis voldtægt og seksuelle overgreb mod børn. Navnlig straffelovens § 222 om seksuelt misbrug af børn omfatter sager af vidt forskellig karakter og grovhed. Bestemmelsen spænder således eksempelvis over sager om enkeltstående eller korterevarende seksuelle forhold til unge i alderen 13-14 år, hvor tiltalte og den forurettede har været følelsesmæssigt engagerede, til langvarige incestforhold og grove sager om misbrug af helt små børn.

Rigsadvokaten har senest i sin redegørelse fra juli 2006 om straffniveauet i sager om seksuelt misbrug af børn efter straffskærpselsloven fra 2002 konkluderet, at der i langt hovedparten af disse sager i vidt omfang er taget hensyn til, at straffen efter lovændringen skulle skærpes.

Der kan imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse være behov for mere generelt at overveje spørgsmålet om straffniveauet i sager om seksuelt

misbrug af børn. Justitsministeriet har derfor som tidligere oplyst over for udvalget anmodet Straffelovrådet om at overveje, om der gennem lovgivning kan være anledning til at ændre eller justere strafniveauet i sager om seksuelt misbrug af børn, herunder om der kan være anledning til yderligere at forhøje strafniveauet ud over den strafforhøjelse, der er gennemført på baggrund af forhøjelsen i 2002 af strafferammerne i straffelovens § 222.